

DR. NILS TRESCHOW

født 1751, Conrektor ved T.hjems Skole 1774, Rektor i Helsingør 1780, i Christiania 1789, Professor sammesteds 1813, Statsraad 1814, Prokantsler 1823. Afsked som Statsraad 1826 med Tilkjendegivelse af Kongens særdeles Tilfredshed &c. Døde 22. Septbr. 1833. Udgiver af en Mængde Skrifter. Se forøvrigt Müllers Bidrag til T.hjems Kathedr. Skoles Historie Pag. 64. Var Direktør i Realskolen ved dens Oprettelse i 1783 hvortil han væsentlig bidrog. Copuleret i Trondhjem 1780. Formodentlig er det hans Forfædre, Enke efter Gen. Toldforvalter Herman Treschow, som efter Testamente af 29. April 1735 legerer Vaisenhuset endel Grunde paa Kalvskindet.

CONREKTOR NILS HOFMAN SEVEL BLOCH,

Doktor phil. Magister artium liberalium, er født i Aalborg, 1778 Doct. phil. Blev 1802 Conrektor i Trondhjem indtil 1806 da han efter Ansøgning entledigedes med Vartpenge, og drog til København. Har udgivet flere Skrifter. Medlem af V. S. 1795.

Denne Bloch gjenfindes oftere i Bladene, ligesom ogsaa i «Trondhjemske Blandinger», et periodisk Skrift, udgivet af benævnte Bloch, og hvoraf her gjentages i Uddrag:

1. Ved sin Tiltrædelse som Conrektor ved herv. Latinskole den 16. Januar 1803, holder han en lang Tale hvor han gjør Rede for sine Synsmaader m. m. som Lærer ved bemeldte Skole.
2. Beskrivelse over Værdalen, af Eilert Hagerup.
3. Udtog af Schønings Reise i Størdalen.
4. Efterretninger om offentlige Stiftelser i Trondhjem.
5. Kongelige Resolutioner tilføiede i Marginen af Kongen selv.
6. Øen Elbas Beskrivelse 1814, efter franske Forfattere, med adskilligt mere.

I Aargang af Addr. 1803 bebuder han «at have i Sinde, fra næstkommende Nytaar af, at udgive et periodisk Blad af mængdet Indhold». I Aargang 1804 fører han en mægtig Strid med Provst Wille i Anledning et af Bloch udgivet Skrift, der maa have været nærgaaende for enkelte Personer, og, som det sees, indeholdt,

som eiendommeligt for denne Tid, de sædvanlige Indhug paa «Comedier», der af mange ansees som «Pestilents» og letsindige Narrestreger. (Disse Angreb paa det herværende dramatiske Selskab ere staaende i en lang Aarrække).

Wille derimod optog Sagen paa en ganske anden Maade og «stillede sig endog som Direktør i Spidsen for det private Theater», hvilket Bloch synes at betragte som en noget nær vanærende Handling og truer med at lade sin Opsats indføre i «flere Tidender».

Striden om Komediens «Fordærvlighed» vedvarer endnu i lange Tider og fandt sin ivrigste Forkjæmper, der nesten udartede til Fanatisme; men i Aaret 1805 optræder en Indsender med en øvet Pen til Forsvar for Theatret, i en Tone og i et Foredrag, der synes vel skikket til at forsone alle Partier. Selv M. C. P. giver Kjøb og nedstemmer sine bitre Anfald; og fra nu af forstummer fast aldeles en Feide, der i flere Aargange har været ført med en ualmindelig Lidenskabelighed, indførte i t.hjemiske Blade endog fra andre Dele af Landet og lige fra København.

Denne Conrektor Bloch giver sig selv forøvrigt Titel af: «Doctor Philosophiæ og Mag. Artium».

Efter V. Ss. Prot. 1805 sees han i offentlige Blade at anklage Selskabets Bibliothekar, Heltzen, for Forsømmelighed; men sidstnævnte faar i et Møde af Selskabets Medlemmer fuld Oprisning og Blochs Anklage dementeres.

GENERAL GEORG FREDERIK VON KROGH,

Født ved Stavanger 7. Octbr. 1732, død 3. Aug. 1818.

«En nordisk Klippe var hans Sindsbillede —
Konge og Fædreland hans Valgsporg —
Redelighed hans Leveregel,
Æren hans Belønning.»

(Thibells Mindetale).

Anm. 1.

Hans Navn findes i Conv. Lexc. og bør maaske her først afskrives skjønt alt findes nesten overens. med hans egne Optegnelser.

Denne mærkelige Personlighed staar endnu stedse i levende Erindring hos den ældste Slægt idet den samme Krogh i en lang

Aarrække spillede en ikke ubetydelig Rolle i T.hjems By, ligesom hans hele militaire Løbebane er mere end almindelig bemærkelig i vor Kreds. Skade at der kun findes yderst faa Beretninger efterladte og man skulde fristes til at tro at han med Forsæt har tilintetgjort dem, da de visselig indeholdt mangan mærkelig Akt, idet han stod i nøie Korrespondance med det danske Hof og især med Fredrik den Sjette, og hvorom mere senere. Imidlertid fik jeg dog af Kroghs Sønnesøn, Kapitain Johan Christian Krogh, velvilligen udlaant endel af General Kroghs efterladte, egenhændig skrevne Optegnelser m. m., og har jeg troet det rigtigst at begynde dermed hvorved et klarere Skue af denne Mands Vitæ tydeligere turde fremstille sig.

Den første Optegnelse lyder saaledes:

«1732 den 7. Octbr. er min Fødselsdag.

1744 den 4. Septbr. er min velsignede allerkjæreste lille Kone Elisabeth Schøller føed.

1760 den 11. Decbr. var vores Bryllupsdag.

1761 den 28. Septbr. blev hun forløst med en døed fød Søn.

1763 den 6. Septbr. føed hun til Verden Vores lille Søn som den 13de ejusdem i Daaben blev kaldet Sti Tønsberg Schøller. Gud lade ham til Glæde og Trøst for mig opvoxte, som den 28de dito blev ved den grusomme Døed skildt mere end fra mit halve Liv, i det den bedste, dydigste, Gudfrygtigste, mindst hovmodige Kjærligste og fornuftigste samt Sagtmodigste Kone forlod mig, og denne usle Verden for at indgaae i den evige Glæde, hvor hverken Sorrig eller Bekymring skal forstyrre hendes Roe. Oh Gud som har bedrøvet, nedslaaet og knuset mig, samle mig igjen med hende i den evige Glæde!

C. F. Krogh.

Efter Guds beskikkede Villie blev jeg anden Gang gift med min nulevende kjærlige og dydige Kone Margarethe Lerche, som er føed den 1. Januar 1733.

1765 den 26. Martii var vores Bryllupsdag.

1766 den 12. Januarii blev vores kjære Datter Elisabeth føed.

1767 den 11. Octbr. vores kjære Datter Cicilia Christiana.

1770 den 20. Februarii blev vores kjære Søn Georg Frederik

føed og døde den Septbr. 1773.

1771 i Sept. i Kjøbenhavn kom min kjære Kone i Barselseng med en Døedføed Søn som blev begravet i Nicolai Kirke udi Lerchernes Begravelse.

1774 in Juli 20de kom min kjære Kone atter i Baresel Seng med en døedføed Søn.

1777 den 8de Augustii blev vores lille Søn Georg Frederik føed, Himmelen lade han leve os til Glæde med vores kjære Stie Tønsberg og 2 Smaa Piger.

1807 den 19. Januari var den første Ulykkesdag for mig; thi den grusomme Døed bortrev den bedste Kone Margaretha Lerche. Bye og Land høiagtede hændes mange Dyder og evig vil jeg føle hændes Tab.

1818 (med en anden Haandskrift) den 3die Aug. døde vores elskede Fader, General Georg Frederik von Krogh. (En Optegnelse af hans øvrige Søskende udelades her som egentlig ikke tilhørende disse Optegnelser. Ligesaa en paa tydsk forfattet Stamtavle). Det følgende af Krogh egnehændig skrevne Dokument, er en Optegnelse af hans Livs vigtigste Begivenheder, hvortil han synes at være opfordret af en høitstaaende Rangsperson, der ifølge et Kopi af en Følgeskrivelse sees at være benævnte Optegnelse tilsendt. Dette Brev lyder saaledes (uden Underskrift men skrevet af Krogh selv):

«I Følge D. H. Grevelige Ex. ærede Brev af 18. f. Md. har jeg hermed den Ære at tilstille en kort Efterretning om de vigtigste Begivenheder af mit Levnetsløb. Af nogle Aars Statskalendere har jeg seet at mig allernaadigst er forundt Rang med No. 4 i første Klasse; men da jeg ingen kongelig Ordre har modtaget i den Henseende, har jeg intet anført derom. Skulde denne under Krigen med Sverige maaske være bortkommen ved Posternes usikre Gang, maa jeg tjenestlig anmode D. H. G. Ex. at bevirke en Gjenpart af samme mig tilstillet og Datumen tilføiet paa Indlagde.

Th: 11te Juny 1811.»

Ovennævnte Optegnelse lyder, ordret befulgt, saaledes:

«Optegnelse

Af mit Levnets Løbs vigtigste Begivenheder.

1732 den 7. Octbr. kom jeg til Verden, min Fader var General

Lieutenant Georg Frederik von Krogh Ridder af Dannebrog's Ordenen og Commanderende General Nordenfelds i Norge, min Moder var Hedevig Augusta von Bryggeman.

1746 blev jeg udnævnt til Fædrik ved det 1ste Westerlehnske Regiment.

1750 til Fændrik ved den Kongelige Grenader Garde.

1752 til Seconde Lieutenant ved Grenader Garden og Hof Junker.

1753 udnævnte Hans Majistæt Kong Frederik den 5te mig til Capitaine og Compagni Chef ved det 1. Westerlehnske Regiment.

1757 Reiste jeg med Kongelig Tilladelse til den Preusiske Arme' i Saxen, hvor jeg paa Slottet Likowitz blev presenteret af Kong Frederick den stores 1ste General Adjutant Vopernow, som jeg havde bedet at ansøge for mig, at jeg som Volonteur allernaadigst maatte Tillades at følge Høissamme Persohn, dette bevilgede Kongen ey allene, men tillod mig at hæve saa mange Rationer og Portioner, som jeg til mine Heste og Folks Forplejning behøvede, samt at jeg saa længe jeg opholdt mig ved Armeen skulde spise ved Marchals Tafelet.

1757 udgang Aprilis skede Indmarchen i Bøhmen og den 6te Maj vandt Kongen den store Bataille af Prag, over hvilken jeg indgav en fuldstændig Relation til Høistesalig Kong Frederik den 5te som havde den allerhøieste Naade strax give mig et Gevorbent Compagni i det Nordenfeldske Regiment og under Antidateret Bestalling af 25de April 1757 avancerede mig til Kammer Junker gratis.

1757 i Juni Maaned beordrede Kong Frederik den Anden, at Han med et lidet Corps, taget af Prags Blocade Arme' ville marchere for at forstærke Printsens af Beverens Arme, som alt i nogle Dage havde Convoyered Dauns Arme. Han befalede tilige at ingen Volontairer maatte følge Højstsamme ved denne Expedition. Da jeg havde mange Venner blandt de Kongl. General Adjutanter, lykkedes det mig, ene af alle danske Volontairer at erholde Tilladelsen, at følge Kong Frederich den store.

1757 den 18. Juni om Efter Middagen Klokken 2 leverte han den ulykkelige Bataille af Collin da han ved Dorfet Tzehor havde tournered den Østerrigske Armees høire Flanque. Formedelst

den ypperlige Disposition Kongen havde givet til denne Bataille seirede han i mere end 4 Timer, hele Brigader af den Østeriske Høyre Fløy retirerede i største Uorden; men Bladet vendte sig hastig ved at Prints Moritz af Dessau af overdrevet Mod, veeg fra Kongens Disposition og attaqverede de steile Anhøider hvorfra han blev kastet tilbage, ladende den venstre Preus. Fløy, som havde jaget hele Brigader paa Flugten uden den anbefalede Soutien af Centrummet; denne venstre Fløy af Preusere maatte da opgive sine vundne Fordele og retirere det hastigste muelige. Kongen, som opholdt sig tæt bag den seirende venstre Fløy, blev da nødsaget i Hast at retirere over Rug Agre af 3 Alens Høyde til Nimbürg for at passere den derværende Broe over Elben, havende ei mere til Escorte end sine Adjutanter, ordonnance Officerer, 3 Hollandske Volontairer og mig, vi samtlig trak først Korden for at forsvare Kongen og derefter vore Pistoler. Samme Øieblik Kongen kom til Prag, blev Blocaden ophævet og en Deel af Armeen marcherede iilfærdigen den slagne Arme til Undsætning — — ved Lissa, hvorpaa Retiraden skede til Leutmeritz og passerede der Broen over Elben.

Med den største Deel af Armeen ville Kongen, efter Rygte afmarchere for at levere en 3die Bataille paa Grændsen af Slesien, men befalede maaske formedelst det — — — (ulæselig) ved Retraiten fra Collin, at ingen Volontair maatte følge Højstsamme, men samtlige skulde følge det Kaytske Arme Korps som allene var bestemt til at escortere Artilleriet og Bagagen ved Retraiten af Bøhmen til Dresden. Alle Volontairer af alle Nationer traadede sammen for at forenes om hvilken Beslutning skulde tages og vi fandt det eenstemmig vanærende for os at blive ved et Korps, som allene var bestemt til at dække Bagagens Retraite, besluttede derfor strax at forlade Armeen efter Anmeldelse og fulgte det Kaytske Corps til Dresden, hvorfra enhver begav sig til sit Hjem. — Ved min Ankomst til Kjøbenhavn overleverte jeg til min allernaadigste Konge min holdte Journal, med forskjellige ordres de Bataille og Croquier. 1758 den 20. Decbr. blev jeg udnævnt til Kongl. General. Adjutant, samme Aar blev jeg fra Norge med en Del Tropper ved en Escadre transporteret til Holsteen.

1760 den 21 Mai blev jeg udnævnt til Oberste og Chef for det 1ste Trondhjemske Regiment.

1760 den 11. Decbr. blev jeg gift med Frøken Elisabeth de Schøller, født 1744, død 28. Septbr. 1763.

1762 blev jeg commanderet med det T.hjemiske Felt Regiment til Holsten og i Octbr. marschjerede jeg, efter at 3 Companier Trondhjemske Grenaderer havde stødt til Feldt Regimentet, til Kjøbenhavns Garnison.

1763 den 28. Septbr. døde min Kone og efterlod mig en Søn.

1765 den 14. April blev jeg anden Gang gift med Frøken Margaretha Lerche, født 1733, 11. Jan., død 17. Jan. 1807.

1768 den 19. May blev jeg allernaadigst udnævnt til Kammerherre.

1772 den 4. Septb. Avancerede jeg til General Major og erholdte Kommandoet over de Nordenfjeldske Tropper.

1774 den 21. Octbr. blev jeg benaadet med Dannebrog Ordenen.

1781 den 7. Febr. avancerede jeg til General Lieutenant, 1788 da jeg ved et Corps Trondhjemske Tropper efter Ordre var Marcheret til Kongsvinger, hvorfra jeg erholdt ordre skyndsomt at forføie mig til Christiania, hvor H. H. F. D. P. Carl af Hessen, som commanderende General, befalede mig i Høistsammes Fraværelse at antage mig ad interim Commandoet over den Norske Armees, og være 1ste Deputeret i det Kongelige Norske Generalitet og — — — Collegium.

Udgang Septbr. fik jeg igjen Tilladelse at vende tilbage til mit Hjem.

1793 den 8. Febr. blev jeg allernaadigst forfremmet til General af Infanteriet.

1801 den 22. May havde Hans Majistæt Kongen den Aller højeste Naade at udnævne mig til Ridder af Elephanten Gratis.

1807 den 17. Januari mistede jeg ved Døden min 2. Kone.

1808 den 20. Januari blev jeg ifølge Armeens nye Organisation allernaadigst udnævnt til Divisions General i den norske Armees 2det Divisions District.

1809 den 28. Januar blev jeg allernaadigst udnævnt til Dannebrogordenens Stor Kors og Medlem af de Danske Rigers Ordens Capitul.

Th 11. Juny 1811:»

Blandt forannævnte Papirer findes en paa Svensk trykt Erin-

dringstale, afholdt over Krogh i Krigshof-Retten i Stockholm i Aaret 1820, hvor hans Levnetsløb opgives ganske overensstemmende med hans egne Opgaver og hvoraf her ikkun uddrages som følger:

— — — «Den fredelige Bane, han hidtil havde betraadt, synes ham dog alt for indskrænket til at vinde den Erfaring, som i alle Livsforholde, og især for en Kriger, er saa nødvendig for at kunne tillempe erhvervede Kundskaber, og et ypperligt Tilfælde tilbød sig netop som Frederik den Store forhvervede sin Armees et stort Navn — — — ».

Her findes en noget omstændeligere Beretning om Kroghs Deltagelse i Syvaarskrigen og de opgivne Data stemmer ganske med Kroghs egne Optegnelser. Historien oplyser os om, at Frederik den Anden totalt tabte Slaget ved Collin (1757), hvor 30,000 Preusere maatte fægte mod et dobbelt Antal Østerigere. Preuserne tabte 13,000 Mand hvoriblandt 350 Officerer. Paa Retraiten fra dette ulykkelige Slag, var Kongens Person blot omgivet af hans Adjutanter, nogle Ordonnance Officerer og de 4 fremmede Volontører hvoriblandt Kaptain Krogh befandt sig, uagtet han under Bataljen blev blerseret i den høire Fod; samt derunder af 30 Husarer, til Bedækning. Dette lille Korps, hedder det endvidere, blev heftig angrebet af et overlegent Antal Pandurer; og Kongen med hans Svite maatte med Sverdet i Haand bane sig Vei igjennem Fienden. Kaptain Krogh, den heftigste Smerte af sin Blessure uagtet, fulgte Kongens Person, endnu 9 Mile til Hovedkvarteret, da han endelig nødsagedes til at overgive sig til Lægernes Forsorg; men neppe var han restitueret, saa indfandt han sig atter ved Armeeen, og fulgte nogen Tid Feldtmarskalk Kleits Armeekorps. Den Tapperhed og Udholdenhed, han under disse mærkelige Omstændigheder lagde for Dagen, paadrog han Kongens hans Herres særdeles Naade og Opmærksomhed, og han udnævnedes til Generaladjutant» &c. &c.

Endvidere forekommer:

«Udi et i Tyskland udkommet Skrift forekommer nogle Ytringer, hvor Krogh syntes ikke at see sin Helts Bedrifter rigtig bedømt, hvorfor han i en Afhandling udtalte, hvad han ikke syntes at være overensstemmende med de rette Forholde, og meddelte tillige ganske interessante historiske Oplysninger om Bataillen

ved Collin og de dermed sammenhængende Krigsoperationer, hvilken Afhandling fik en fortjent Plads i milit. Tidsskrift Bellona (1805).»

Flere Gange søgte Krogh i sin høje Alder om Afsked indtil han endelig i sit 82de Aar og efter 68 Tjenestear opnaaede den ansøgte Afsked i Naade (1814) og med Tilkjendegivende, at han for sin øvrige Levetid skulde beholde sine indehavende Lønningskilder.

«Men inden General Krogh skulde samles med sine Fædre, var det ham forbeholdt at overleve en af de mærkeligste Statsbegivenheder i Norden — —».

— — — Udnævntes 1815 til Ridder og Kommandør af K. M. Ordenen».

Endvidere haves ikke mindre end 7 store trykte i det tyske Sprog forfattede Stamtavler over Familien Krogh (Hannover 1859), der siges at være en gammel Bremisk Familie om hvis Stamfader eller Forfædre man vil have Besked allerede fra Aaret 1400.

Kroghs første Kone, Elisabeth Schøller, var oprindelig hensat idet Schøllerske Gravsted i Lagthingets sydlige Deel, men forflyttedes senere til Kroghs eget Gravsted, der endnu er i fuld Hævd beliggende ved Domkirken Ruiner, dens vestre Del paa Sydsiden. Efter Klüwer var det Kroghs sidste Villie, at hans første Kone skulde udtages af den Schøllerske Gravhvelving for at anbringes ved hans Side i Jorden.

Det var Krogh, som i Aaret 1777, paa Stiftsbefalingsmand v. d. Ostens Vegne, «i hans Forfald af Helbredsomstændigheder», under store Høitideligheder, nedlagde den første Stok til Vandværket, hvis Fuldendelse foregik i den fast utrolig korte Tid af 3 Maaneder.

Ved denne Leilighed omtales vor Krogh som den der i Forning med Oberstlt. og Generalveimester Nicolai Frederik Krogh først har udtænkt og anlagt Planen for T.hjems Byes Vandledning, men overgive nu Sagen til Major Einersen «da hine formedelst Embedsforretninger ikke længere kunde befatte sig med samme». (Forøvrigt var hertil forskrevet en Jens Berg fra Christiania som Vandledningsinspektør, men han afgik samme Aar

ved Døden. Efter ham, siger Tellefsen, besørgede Organist Berlin Anlægget (v. Aargang Adresseavisen 1777 No. 37).

Carl Johans Samtræde med General Krogh i 1815 fortælles saaledes:

General Birch fulgte Carl Johan paa dennes første Reise til T.hjem (1815) samt var tilstede, da han besøgte den gamle ærværdige General Krogh i dennes Bopæl, og var Vidne til den gripende Scene, hvortil dette Besøg gav Anledning. Krogh havde, sagde han, «havt den Lykke i sin Ungdom at tjene under den Tids største Feltherre, Frederik den Store af Preussen; men han havde aldrig ventet at opleve den Dag, da han under sit Tag skulde faa se nutidens største Feldtherre». Carl Johan svarede. «Hr. General! En Mand der har tjent sit Land og sin Konge saa længe og saa vel som De, er altid en af Kongens Nærmeste, og jeg omfavner i Dem En af disse». Kort efter fik Birch det hæderfulde Hverv at overbringe Krogh Serafimerordenen.

Forøvrigt opbevares her en anden Fremstilling af ovennævnte Scene, fortalt af en endnu Gjenlevende fra hiin Tid:

Da den syge og sengeliggende General Krogh ved Birch fik Underretning om, at H. K. H. ønskede at aflægge ham en Visit, undskyldte han sig med, at det dog aldrig gik an at modtage en saadan Visit i sin Sygestue og tilmed i Sygesengen. Dertil svarede Birch, at H. K. H. udtrykkelig havde befalet, at ingen Forandring i saa Henseende maatte foregaa og ønskede at Hs. Excell. blot vilde ansee sig ganske ugeneret. Ikke destomindre fik den gamle General ligesom nye Kræfter, stod op og iførte sig sin Uniform med alle sine Ordener hvoriblandt Elefantordenen; i den Stilling modtog han Norges daværende Kronprinds, senere Norges Konge Carl Johan.

Krogh var forlenet med en Magt som vistnok er enestaaende i Historien. Dette konstateres ogsaa i Prinds Christians første Tale ved Ankomsten til Norge som Landets Statholder (1813) hvori han siger, at han kommer med fuld kongelig Myndighed, «kun med nogle Exceptioner i Regard af gamle Krogh i Trondhjem. Det er noksom bekjendt, at Krogh havde Magt til at faa flere af sine Officerer entledigede hvilket skede paa den Maade, at han for Formens Skyld «Indstillede» dem til Afsked hvilket var det samme som Afsættelse. Saaledes erindrede vi: Capt.

Viller, Lieut. Rosenvinge, Major ved Dragonerne Selmer i Indalen, Lieut. Schjøtt, og flere.

Det vil sees under Artiklen biogr. Optg. ang. Biskop Bugge, hvorledes Traditionen fortæller, at General Krogh, der virkelig ikke stod i det bedste Forhold til Bugge, skulde fra Regjeringen have modtaget Fuldmagt til, naar han fandt det passende, ogsaa at suspendere Biskopen.

I Aargang 1807 fører han, i Forening med Stiftamtmand Angell, et stortet Opraab imod Englænderne: «En stolt og overmodig Fiende, der trodsigen opfordrer os til Kamp — ei paa Fordums Kjæmpeviis — nei! han fører Niddingsskjold, og vil indysse os, under forestilt Venskabs Maske, i Søvn, for at kunne des bedre, paa en troløs og foræderisk Maade, overrumple os, medens voresaarvaagne og mageløse Kronprinds beskyttede vore Grændser for Krigens Rædsler» &c. &c. Og under 11. Decbr. s. A. udtaler han sin Glæde over «den i begge Riger tilkjendte billige Forbittrelse imod de engelske lumske Volds- og Ransmænd» idet han takker rørt for den Redebonhed, hvormed T.hjems Indvaanere efter faa Timers Forløb subscriberede over 4000 Rdlr. til Kanonbaades Anskaffelse m. m.

I 1808 siger han: «Vi nødes til at gribe til Vaaben mod Englændernes Allierede vor Nabo-Fiende, Kongen af Sverige», ført i et Sprog og i Udtrykke, som om vi vare Mænd til at byde al Verden Spidsen. Samtlige Skibe og Fartøier, beliggende i T.hjems Havn og i Elven, befales forflyttede til Havnen i Indherred. I Bladet No. 7, 1814, findes en Opsats fra Krogh, hvor han rørt tager Afsked fra Krigstjenesten, lyder saaledes:

«Da Hans kongelige Majistæt under 5te dennes, efter Ansøgning, aller naadigst har forundt mig Afsked af Krigstjenesten, og i mit Sted har udnævnt Hans Excellence Generallieutenant Greve af Schmettow til kommanderende General i den norske Armees 2det Divisions Distrikt, saa bekjendtgjøres dette herved til alle Vedkommendes Efterretning; og idet jeg nedlægger en Kommando, der i en saa lang Række af Aar har været mig en overordentlig Glæde, fordi Trønderne stedse have givet mig Anledning til at kjende deres gode Talenter, Mod, Retsind og sande Hengivenhed for Konge og Fødeland, anraaber jeg Gud med et rørt Hjerte, om evigvarende Held for dem, takkende hjertelig samtlige brave Søe-

og Landkrigere, henhørende til den norske Armees 2den Division, hvilke saa ofte have glædet mig — ofte givet mig de umiskjendeligste Prøver paa deres Kjærlighed og Hengivenhed, som jeg evig erkjendtlighedsfuld paaskjønner og som fryder Oldingen paa Gravens Bredde, der herved siger Eder et ømt Farvel — udbedende sig, i sin endnu tilbageværende korte Levetid, vedvarende at bæres med samme Kjærlighed og Yndest». —

Da der i Rektor Smiths Tid (1781—85) var Tale om at gjøre benificerede Gaarde til Qvartergaarde for Militære, erklærede Krogh (og ligesaa hans Broder, der boede paa Øye Gaard), at denne Plan er det sidste Stød, Militæretaten kan faa for endelig at ødelægges. I denne Kommission, siger Smith, «burde General Krogh, og ligesaa hans Broder, Generalmajoren, deltage, begge ere bekjendte nok og yndede. Vilde man ikke have begge Brødrene, foreslaar han General Veim. Krogh, eller Cancellieraad Tyrholm, som han imidlertid ikke anbefaler.

Af Pavells Nedtegnelser ang. Gen. Krogh hidsættes til nærmere Belysning om denne Mands Karakteristik:

«Den 5. Mai 1813. Med Intelligentseddelen fulgte som Tillæg en velmeent, men i Grunden tom og intetsigende Formaning i Anledning af de Svenske Proklamationer. Forfatteren skal være gamle General von Krogh i Trondhjem, Pjesen er trygt med Statholderens Tilladelse, da det ellers ikke gaar an paa Prent at bearaabe sig paa og offentligen gjendrive hemmeligen uddelte Manuskrifter. Forfatteren kunde spare sin Uleilighed. Det gamle Nationalhad synes at vaagne i sin fulde Styrke.»

I det af gamle Klokke Forseth i Klæbo i 1811 udgivne Levnetsløb om sig selv, giver han General Krogh følgende Skudsmaal (i Anledning Kjøbet af sin Bygselgaard, Forseth 1788):

«Denne ædle Mand lagde derved en fast Grundvold til mig og mines Velstand, han belønnede mig storligen for min Troskab imod ham (Krogh var nemlig Godseier i Klæbo og fl. St., efter Schøller), og ligesom hans mange og store ædle Handlinger har sat hans Ihukommelse i Velsignelse hos Mange, saa er hans høie Navn og herlige Minde i Velsignelse hos mig og mine, og til mit sidste Aandedræt velsigner jeg ham og hans dyrebare Slægt.»

Ritmester Krogh fortæller:

«Efter Geheimeraadinde Schøllers Død 1772 tilfaldt hendes Midler General Kroghs Søn, Lieut. Sti. Tønsberg Schøller v. Krogh der kom i Besiddelse af alle hendes Eiendomme, hvoriblandt Lerens Gods og den nuværende Stiftsgaard. Da denne Søn blev myndig, solgte han Lerens Gods til sin Fader General Krogh for 30,000 Rdlr. 1794 bebyggede Generalen Lerens Gaard saaledes som den nu viser sig og flyttede hver Sommer derop, fra 1ste Juli og indtil Høsten, hvilket han stedse vedholdt saa længe han eiede Gaarden. Ligesaa beholdt han af Sønnen den nuværende Stiftsgaard som ovenmeldt, beboede den i mange Aar og solgte den endelig 1801 til Staten for 10,000 Rdlr. og købte derpaa den Gaard i Byen som nu eies og beboes af Major Dessen og hvor han ogsaa døde. (Nuværende tekniske Skolebygning, 1876). (Nu Realskolen, 1919).

Under 4. Septbr. 1813 gjorde Prinds Chr. Frederik General Krogh bekendt med, at de politiske Forhold i Tyskland vilde gjøre Krigen med Sverige uundgaelig. Da den høiagtede, men af Alderdommen og Svaghed nedbøiede Olding ansaae sig nødsaget til, ved Urolighedernes Udbrud, at søge sin Afsked, yttrede Prindsen sig i Brev til Generalen saaledes:

«Det har bedrøvet mig meget, at see Hs. M. Kongens Tjeneste berøvet en saa udmærket duelig Mand, men jeg har maattet give efter for Deres Grunde, og har indstillet Deres Ansøgning til Hs. M. Kongen». (Aal.)

Den endnu levende 88 aarige Olding, oprindelig Officer, senere ansat i Toldvæsenet, Abr. Dr. Mosling fortæller, at han engang i 1811 paa Paradan hørte Grev Schmettow oplæse Dagens Parolbefaling, der gik ud paa, at en Lieut. Schjøtt af General Krogh havde faaet Afsked. Schjøtt var selv ikke tilstede; men da han strax efter mødte sin Underofficer paa Gaden, spurte han denne om hvad nyt paa Paradan. «Intet andet, Hr. Lieutenant, end at De af General Krogh har faaet Deres Afsked,» svarede Underofficeren. Mosling er ikke vis paa, om Generalen af egen Magtfuldkommenhed kunde afskedige sine Officerer; men saa meget er vist, sagde han, at hans Ønske blev opfyldt blot ved en Indstilling.

I Bernt Moes Tidsskrift, ny Række, findes en værdifuld Samling af interessante Breve fra Frederik 6te til Exl. G. F. v. Krogh,

26 i Tallet, begyndende med «Hovedkvarteret Kjøbenhavn» 14. Juli 1809, tildels ogsaa fra Hovedkvarteret Fredriksberg Slot og slutter med 1. Juni 1813. Alle Breve indeholdt Oplysninger om Krigsforholde og de Forholdsregler, Exellencen bør være betænkt paa, og som en Prøve afskrives her det sidste Brev, der lyder saaledes:

«Min gode General Krogh! Jeg takker meget for Deres Depesche af 18de og for den trykte Anonyme. De engelske har igjen ved Parlamentair forlangt Norge afstaaet og Forening af vore Tropper med de Svenske mod Napoleon. — Napoleon seirer overalt; de flygtende Allierede ere alt ved Veisenberg i Schlesien. Vore Tropper ere forenede med de Franske under Prinds Ekmühl, som har 56 Batailloner og 3 Regimenter Kavallerie. Russerne ere flygtede fra Hamburg, og denne By af Oberst Valdeck for de Franske besat med 3 Batailloner, 4 Eskadroner og 20 Kanoner af vore Tropper. De Svenske og Kronprindsen af Sverige er med Hovedstyrken i Pommern. Jeg haaber han skal snart komme i Knibe.

Hovedkvarteret Kjøbenhavn den 1. Juni 1813.

Din altid hengivne

Frederik R.»

Brevvexlingen fortsattes endnu en Tid lang og antydes af B. Moe til videre Fortsættelse. —

General Krogh havde 8 Børn (efter B. Moe).

1. En dødfød Søn 1761.
2. Sti Tønsberg Schøller v. Krogh, Kammerherre, Major af Kavaleriet &c., født 1763, død i Jan. 1814. Var efter sin Moder (Fru Schøller) bleven Eier af den i Hlade Sogn liggende betydelige Eiendom Lerens som han senere afhændede til sin Fader.
3. Elisabeth v. Krogh, født 1766.
4. Cicilia Christiana v. Krogh, født 1767, gift i Danmark med Geheimeminister m. m. Mosling. Børnløs.
5. Georg Frederik v. Krogh, født 1770, død 1773.
6. En dødfød Søn 1771.
7. En dødfød Søn 1774.
8. Georg Frederik v. Krogh, Oberst v. Havde 16 Børn.

Forøvrigt henvises til Krafts Forfatterlexikon hvis forskjel-

lige Data dog i det væsentligste stemmer med de her nedtegnede. Udgiven:

1. Tanker i Anledning af Norges nuværende Stilling &c., Christiania 1813.
2. I Neue Bellona: Bidrag til Beskrivelse over Slaget ved Collin 1757.

I Septbr. Maaned 1873 forefandt General Kroghs Sønnesøn, Johan Christian Wibe v. Krogh, Kapitaine i trondhjemske Brigade, en af General Krogh egenhændig skreven Beretning om Syvaarskrigen, det Tidsrum deraf hvori han selv deltog som Volontør, ansat som Frederik den Andens Adjutant, hver Dag beskrevet (alt paa Tydsk) fra 22. April til 24. Juli 1757, hvorunder han især beskrev Seiren ved Prag, den 6. Mai, og Nederlaget den 18. Juni ved Collin hvor han blev saaret. Dagbogen indeholder høist interessante Beretninger over hver eneste Dag, og det hele er et saare interessant Fund som jeg har anbefalet til Opbevarelse i Videnskabernes Selskabs Manuskriptsamling.

GENERAL GEORG FREDERIK von KROGH,

forannævntes Fader, født i Bergen 29. Januar 1687, var Oberst 1740, Generalmajor 1752, Kommandant over Fredrikstens Fæstning 1753, Kommanderende General Nordenfjeldsk 1758, Generallieutenant 1759, tillige Kommandant i Trondhjem 1764. Entlediget 1765 med 1500 Rdlr. Pension. Beboede Øye Gaard i Melhus hvor han døde den 29. April 1768 i sit 82de Aar og førtes til Trondhjem hvor han, efter Addressen, under storartede Høitideligheder, bisattes i Jorden paa Domkirkens Kirkegaard, ved Ruinernes Sydside mod Vest lige ved dens Mur, det samme Gravsted som indeholder Sønnens Støv, i 1872 under eet omgivet af Indhegning. Ved Siden af Krogh sen. ligger begravet en Johan Frederik Frølich. Denne Krogh havde 11 Børn:

1. Caspar Herman von Krogh.
2. Godske Hans v. Krogh, født 1726, død 1807 som Stiftamtmand over Lollands Stift.
3. Catarina Vilhelmine von Krogh, født 1728, var gift med vor bekendte General Lieut. og Stiftamtmand von der Osten. Hun døde 1797.
4. Georg Fred. v. Krogh, født 1730, død samme Aar.

5. Birgitta Maria Krogh, født 1731, død 1736.
6. Georg Fred. v. Krogh, Generallieutenant, født 1732, død 1818.
7. Ulrika Augusta von Krogh, født 1734, død samme Aar.
8. Helena Margrethe K., født 1735, død 1767, var 2 Gange gift.
  - 1) med Kammerherre Tillisch, Amtmand i Stavanger Amt;
  - 2) med Michael Smith, Handelsmand i Stavanger, karakteriseret Oberst.
9. Frederik Fredinand Krogh, født 1737, Hofjægermester i Slæsvig, død 1829, 92 Aar gammel.
10. Hedvig Catharina K., gift med Geheimeraad Lercke i Danmark. Døde 1818.
11. Bergitta Maria v. Krogh, født 1740, død 1765, gift med Grev Schach.

CASPAR HERMAN von KROGH,

søn af sidstnævnte, altsaa Broder af vor Krogh, er født 1. Dec. 1725, var ligeledes Officer og avancerede til Oberst og Chef for det Nordenfjeldske Dragonregiment 1766, Generalmajor af Kavaleriet 1774, forflyttet Søndenfjeldsk 1787 som Generallieutenant. Kammerherre 1769. Entlediget 1794 med Pension 1200 Rdlr. i Vartpenge, døde 10. Marts 1802. Imedens han var ansat i det Nordenfjeldske, boede han paa sin Eiendomsgaard Øye i Melhus, siden paa Gaarden Mørk i Eidsvold. Ved sin Fraflyttelse til det Søndenfjeldske 1787 solgte han Øye Gaard til 4 Bønder.

I Videnskabernes Selsk. Protokol hedder det:

«Hr. Generalmajor von Krogh paa Øye blev beklaget, ei at være Selskabets Medlem, men Deres Excellence Generallieutenant von Krogh hans Hr. Broder anførte grundig Erindring mod at skride til Valg i nærværende Tid.»

GEORG FREDERIK von KROGH,

søn af vor førstnævnte G. F. Krogh, er født i Trondhjem 8. Aug. 1777, blev Officer 179? og kommanderede som Kaptein og Divisions-Adjutant i Generalstaben nogle Tropper ved Indfaldet i Jemteland 1809, blev paa Grund heraf 1810 Major, Overadjutant og Ridder af Danebrog; 1815 Oberstlieutenant og Generaladjutant, 1818 Ridder af Sværdordenen, og senere surnummer Oberst i Generalstaben. Som Eier af Lerens Fabrik og Leren Gaard udviklede han stor Virksomhed (v. Krafts Norges

Beskrivelser), og tilsatte under de uheldige Forhold efter Krigen sin hele Formue paa Industri-Anlæg. Døde 26. Octbr. 1826. Gift 1) med Henriette Schønheyder (født 1781, død 1809) Datter af Biskop Schønheyder i Trondhjem. 2) med Birgitta Johanne Vibe, 1811 (f. 7. Dec. 1789), Datter af General Krigsc. Dtl. Vibe. Hun døde 28. Novbr. 1875 Udgivet: 1) Bemærkninger om Jorddyrkningen i T.hjems Stift. 2) om Fæhuse i Norge.

Han eiede og beboede en Hjørnegaard ved Frue Kirke (den nuværende Børsgaard, 1876) (nu Telegrafvæsenets Bygning, 1919), var Eier af Leren som i 1817 blev ham overdraget af Faderen, og her var det han anlagde det bekjendte Valseværk, der skal have kostet ham 80,000 Sp. hvorved han aldeles udarmedes. Dette Værk blev ved hans Død solgt til et Interessantskab for 1000 Sp.

Oberste Kroghs Sønner ere:

A. Med første Ægteskab.

1. Georg Frederik Krogh, født i Trondhjem 11. April 1802, Student fra T.hjems Skole 1820 og juridisk Kandidat 1824; havde en Tid Ansættelse i et Regjeringsdep., men opgav al offentlige Erhverv, og levede som Journalist. Død ugift under en Vandring paa Romerige i April 1841. Udgivet nogle Skrifter.
2. Johan Chr. Krogh, Kand. juris, Lensmand, født 1804, død 1865.
3. Fred. Ferd. Krogh, født 1806, Kaptein i Søetaten, Kommandant i Carl Johans Værn, Off. 1825, Command. 1860, 1871 Kontreadmiral.
4. Henrik von Krogh, født 1809, Ritmester, Christiania.

B. Med andet Ægteskab.

1. Ditlev Vibe Krogh, født 10. Juli 1814, Student, Toldbetjent i Laurvig, 1867 Ovedtoldbetjent. Død 9. Juli 1893.
2. Johan Sigesmund Møsling Krogh, født 1819.
3. Johan Christian Vibe v. Krogh, Gift med Emma Vilhelmine Louise Riis, Datter af og det sidste Barn efter Stiftamtmand Riis. Hun døde 25. Mai 1877 53 Aar gammel. Kaptein i T.hjemsske Brigade født 4. Octbr. 1820 Ridder af Sverd-Ordenen 1867. Officer fra 1840. Kapt. 58, Revisor ved Norges Bank. R. S. O.

Veimester B. L. Krogh fortæller:

«Efter at Faderen, General Krogh, i mange Aar havde besiddet Lerens Gaard og omliggende Gods; overlod han den hele Eiendom til sin Yngre Søn af andet Ægteskab, Oberst G. F. Krogh, som der anlagde Kobbervalseværket ved en Engelskmand ved Navn Englisch. Man sagde at han havde faaet Forsikring af Frederik den 6te at han skulde faa alle Leverancen af Platkobber, som udfordredes til den danske Flaade; men Adskillelsen af Norge fra Danmark i 1814 gjorde ham en Streg i Regningen og var vel fornemlig Aarsag til, at Obersten efter den Tid havde Vanskelighed for at soutinere sig og gik endelig tilbage i den Grad, at hans Eiendomme bleve exponerede til Auktion. Da han døde (1826) maatte Eiendommene realiseres for at tilfredsstille Kreditorerne, og Valseværket, der blev solgt særskilt som en selvstændig staaende Fabrik, gik over til et Interessantskab for den Spotpris af 1000 Spd. Værket skal have kostet ham 80,000 Spd.»

CHRISTIAN KROGH,

(søn af Georg Anthon Krogh, født 1732, død 1801) ansat i det Søndenfjeldske, er født 15. Jan. 1777 i Gjerdrum Sogn paa Øvre Romerige. Deponerede fra Kongsberg 1794, jur. Kand. 1797. 1800 Adjunkt, ved det jur. Fakultat i Kjøbenhavn. 1803 Professor i Lovkyndighed. Samme Aar Auditør og Regnskabsfører ved Søkadetkorpset. 1804 anden og 1805 første Assessor i Stiftsoverretten i Trondhjem. Blev 1814 Medlem af Rigsforsamlingen og Lovkomiteen paa Eidsvold og samme Aar Medlem af det overordentlige Storting. Den 18. Novbr. 1814 udnævnt til Statsraad og opholdt sig som saadan i Stockholm 1815 og en Del af 1816. Ridder af Nordstjernen. Entlediget som Statsraad 1818 for at overtage Udarbeidelsen af en ny Kriminallov og indtræde som Formand i Komiteen for Norges Lovgivning. Medlem fra Søndre T.hjemss Amt af Stortingene 1821, 22, 24, 27 og 28. 1805 optaget som Medlem af V. S. og fra 1820 dets Præsæs. 1805—14 Medbestyref af T.hjemss borgerl. Realskole, af hvis Reorganisation han gjorde sig fortjent. Boede fra 1806 paa sin Eendomsgaard Munkvold ved T.hjem og døde under sit sidste Ophold i Christiania den 10. November 1828 i Egenskab af Storthingsmand, savnet og begrædt af hele Folket som en af Norges første Sønner.

«Græd Norge, du har mistet din Cato!»

Se Addr. Avisen 1828 N. 94—96 hvor flere Opsatser findes i Anledning Kroghs dødelige Afgang.

Det samme Folk opreiste den Afdøde hiin bekjendte Ærestøtte ved Trondhjemsveien lige ved Christiania By, hvortil man ved høifidelige Leiligheder valfarter for at holde Taler ved «Kroghsstøtten».

I Anledning Kroghs Død holdtes i Decbr. 1828 en storartet Sørgefest paa Vid. Selskabs Sal i Trondhjem, Cantaten anført af Kammermusikus Lemming, solosang af hans Datter. «Krogh er ei Meer». — — —

Se forøvrigt Eidsvolds-Repræsentanter af B. M., Pag 93.

Af Kroghs Sønner nævnes her kun tvende:

1. Christian Krogh, blev Landmand og købte Halseth søndre, for Tiden Skriver i Norges Bank. (1876).
2. Georg A. Krogh, født 1817, blev jur. Kand. 1842 og var fra 1857 Fuldmægtig i Indre-Dep. Han deltog 1848 i det første slesviske Felttog og var en Tid ansat ved General Schleppegrells Stab. Var en kort Tid (1846—47) Redaktør for den Constitutionelle, og fra 1854—68 var han Medredaktør af Nordisk Universitets Tidsskrift.

NICOLAI FREDERIK KROGH,

Oberstlieutenant af Karakter, var Generalveimester nordenfjeldsk, er født 10. Mai 1732, død 1. Mai 1801. Hans Kone Anna Krogh, født Meincke, er født 11. April 1743, død 30. Jan. 1823, har eget Gravsted paa Domkirkens Kirkegaard. Købte 1776 Munkvold, dengang ikke stort bedre end en Sæter, og bosatte sig der 1778, idet han hidtil havde beboet sin Eiendomsgaard i Byen, nuværende Justit. Rolfs Gaard oppe ved Domkirken, hvor nu den tekniske Mellemskole staar (1919), hvilken han fremdeles beholdt til sin Død 1801. Eiede desuden Gaarden Kystad.

I 1777 var det Gen. Veim. Krogh, der i Forening med Exellencen Krogh angav Planen til Vandværket, hvis Fuldførelse overdroges til Major Einersen og Organist Berlin.

Smith anbefaler denne Krogh til Medlem af den Kommission, der paa hans Tid var nedsat for af beneficerede Gaarde at danne Chefsgaarde og nævner ham som en «fortræffelig Mand, der har den nøiagtigste lokale Kundskab om Landet, som han ved mange

Aars idelige Reiser har ehvervet sig, og hvortil han var fortrinlig duelig». Krogh blev ogsaa alternativt foreslaaet med Cancellierd. Tyrholm; men Smith ønsker helst Krogh «som en ypperlig Mand der kjender hver Plet i Landet». I Begyndelsen af dette Aarhundrede indtræder han i den i 1782 i Trondhjem oprettede Realskole som Medlem af dens Bestyrelse.

Denne Kroghs Levnet findes forøvrigt i Moes Tidsskrift for Personalhistorie 2, 253—64, forfattet af hans Søn, Amtmand H. M. Krogh. Før 1800 skrev man Krogh, senere Krohg.

JOHAN BERNT KROHG,

født ved T.hjem 1786 og yngste Søn af ovennævnte Krogh, altsaa Broder til Amtmand Krogh og Ritmester Krohg. Indskreven 6 Aar gammel, Quartermester ved det nordenfj. Dragon Regim., 1798 Kadet, 1803 Sec. Lieutenant i Artill., 1809 Pr. Lieutn., 1814 Stabscaptain, 1825 Adjutant hos Kronprindsen, 1827 Major og Batterrichef, 1831 Oberstl., 1836 (ved Hagemanns Afskedigelse) Commandant, 1839 Oberst i Armeen, 1843 Generaladjutant. Tog Afsked 1854 med Pension 800 Spd. Døde 1855.

Krohg var «Krigsmand med Liv og Sjel», vide Ill. Nyhedsblad No. 49, 1855.

AMTMAND HILMAR MEINCKE KROHG,

Søn af forannævnte, Broder til vor bekjendte Br. L. Krogh paa Kystad, er født i Trondhjem Nytaarsdag 1766 og «var ved Fødselen iført Seiershue», hvilket ifølge Overtroen skal antyde Lykke. Modtog sin første Undervisning af Studenter, ansattes hos Faderen paa Munkvold, som denne beboede siden 1777. Indsat 1790 i T.hjems Latinskole tilligemed Broderen, Br. L. Krohg. Embedsexamen i Retsvidenskaben 1799, Cancellist 1800. 1804 Const. Assessor i Trondhjem da hans Svoger Professor Chr. Krohg beskikkedes i Embedet. Atter levede han som Privatmand til 1807, da han udnævntes til Amtmand i Finmarkens Amt, forflyttet 1811 i samme Egenskab til Nordre Bergenhus Amt. Var const. Amtmand i T.hjems Stift indtil Januar 1814 (under Trampes Fraværelse i Kjøbenhavn som Medlem af Provideringscommissionen). I Rigsforsamlingen 1814 var Krohg Formand i den nimands Komitee, der havde at undersøge Statens Finansvæsen — — — «Stiv, retsindig og dygtig nordenfjeldsk Patriot» (Wergeland).

Var ligeledes Medlem af det overordentlige Storting 1814 og Præsident i Lagthinget. Undslog sig for Valg 1818 hvorimod han i 1824 og 1830 igjen havde Sæde i Nationalforsamlingen. Efter i 34 Aar at have været Amtmand, tog han sin Afsked 1840 med Tilkjendegivelse af Kongens Tilfredshed ligesom ogsaa hans Amt udtalte sine Anerkjendelser af den dygtige Mand. Boede paa Gaarden Nøisomhed pr. Molde hvor han døde 13. August 1851. Gift med Cicilie Edel Sophie fød Stub. I Bladet No. 104 for 1851 findes en Beskrivelse over Begravelsen, der foregik paa Molde Kirkegaard under store Høitideligheder.

Ridder af Nordstjernen 1818, Commandør af Vasa 1832, Storkors af do. 1848.

Broderen, Ritmester Krohg, fortæller følgende Episode af H. Krohgs Liv:

«I 1805 købte min Broder Hilmar Gaarden Kystad af min Moder for 5600 Rdlr. og flyttede did 1806. 1807 blev han beordret til Amtmand i Finmarken og reiste derhen med Familie 20de Mai. Samtidig bleve 2 Forbrydere, svenske af Fødsel (en Student og en Skrædder) henrettede paa Ihlevolden strax nedenunder Stenbjerget, Kl. 9 Formiddag. Min Broder havde i den Anledning opsat sin Reise til Kl. 10 og ved Forbireisen saae han deres Kroppe ligge ved Stedet. Det var disse som havde begaaet det græsselige Mord paa Gaarden Garnæs i Værdalen, hvor 4 eller 5 Mennesker bleve paa det Grusomste myrdede. Baron Leopold von Buck skulde den Gang foretage en videnskabelig Reise til Nordland og Finmarken og han blev paa den hele Reise i Følgeskab med min Broder og Familie. Han har i et videnskabeligt Værk over denne Reise — paa Tydsk — omtalt sine Reisefæller og deres fellede forskellige Begivenheder.»

CAPITAIN CHRISTOPHER LANGELAND KROGH,

fød 1782, deltog som Lieutenant i Udmarchen 1808 til Kongsvinger under den Staffeldske Brigade. Tog sin Afsked 1824 fra Krigstjenesten og opholdt sig i flere Aar i T.hjem som Pensionist, indtil han forflyttede til Værdalen hvor han i 21 Aar opholdt sig paa Gaarden Moe hos en Fru Sophie Alstrup lige til sin Død, som Indtraf den 19. Decbr. 1850, 68 Aar gammel.

Denne Capitain Chr. Krog opholdt sig, som forannævnt, i

Tyveaarene i Trondhjem, vandrede her i fuldstændig Lediggang, men derimod en Selskabsmand med Liv og Lyst, ofte i Grams, min Principals Hus hvor han tit og ofte spillede en Muntrationsraads Rolle. Erindres tydelig nok af Nedskriveren.

BRODER LYSHOLM KROGH,

Broder af forannævnte Amtmand Krohg og Statsraad Chr. Krohgs Fætter, var Søn af Generalveimester Krohg paa Munkvold, er fød sammesteds 19. August 1777, indsat i T.hjems Latinskole 3die Klasse 1790, dimitteret til Kjøbenhavns Universitet 1794, blev Kornet ved Smaalenske Dragonregiment og ansattes 1803 som Veimester a la suite i Norge, udnævntes til Ritmester og var i en lang Aarrække Veimester Nordenfjeldsk; Ridder af Sværdord., af Nordstjernen og 1857 af St. Olafs Ordenen. 1825 Medlem af Vidsk. Selskab. Gift 1789 med Magdalene Schnitler. Han døde 16. Octbr. 1861, 84 Aar gammel, hun i August 1870.

Denne virksomme og hæderlige Mands Vitæ vilde optage flere Blade, udgjøre et Værk for sig.

Som Veimester udfoldede han megen Virksomhed efter de Tidens Fordringer. Han beboede sin Eiendomsgaard Kystad i en lang Aarrække, anlagde her Papirfabrik, Krudtmølle m. m., samt en Planteskole, hvoraf han uegennyttigen forsynede Mange med unge Trær af forskellige Arter. Den Beplantning, som nu sees paa Domkirkegaarden og flere Steder, er altsammen Ritmester Krohgs Værk.

Ligeledes fortjener det at bemærkes, at han med utrættelig Iver i mange Aar arbejdede paa Austmyrens Opdyrkelse hvortil Vidsk. Selskab allene bidrog 1300 Spd. og hvoraf endnu sees tydelige Spor nok; og naar dette Storværk ikke kan siges paa langt nær at være fuldført, ligger Skylden derfor neppe hos Krohg; men han havde at kjæmpe for Midler der stedse savnedes, ligesom ogsaa for god Villie fra andre Kanter, hvor han gjorde Regning paa de fornødne Hjælpkilder.

Blandt Krohgs efterladte Papirer findes nogle Optegnelser angaaende de større Landsgaarde omkring Trondhjem, i hvis Besiddelse de havde været m. m. Et Uddrag af disse Papirer, der af Krohgs Søn, Harald Krohg, (denne Harald Krohg gift med Sophie Krohg, døde 10. Septbr. 1882, 65 Aar gl., fød 25. April 1817